

Posudek oponenta diplomové práce

Název práce: Zvláštní formy přezkumného řízení
Student/ka: Jakub Štverák
Autor posudku: prof. JUDr. Martin Kopecký, CSc.

Téma diplomové práce, které si zvolil její autor, lze považovat za zajímavé a aktuální, a to vzhledem k úpravám právních předpisů, které se k němu vztahují, jakož i k různým posunům v náhledu judikatury a literatury. Autor práce sice vycházel z vybrané literatury, která se věnuje přezkumnému řízení, a to nejen ve vztahu rozhodnutím podle správního řádu, ale ne vždy se mu podařilo, aby jasně vyjádřil, jaký je aktuální pohled, vesměs podložený i judikaturou, k postupům přezkumného řízení ve vztahu k různým formám správní činnosti.

Je škoda, že autor nevyšel ze současného nejaktuálnějšího komentáře ke správnímu řádu, vydaného v nakladatelství Wolters Kluwer v roce 2022, neboť by zde řadu odpovědí na to, jaký je současný výklad zkoumané problematiky našel (přitom vedoucí diplomové práce je jedním ze spoluautorů tohoto komentáře). Přeci jen jeden z nejuznávanějších komentářů ke správnímu řádu, vydaný dr. Josefem Vedralem, už je starší, když tento komentář nemohl reagovat na pozdější právní úpravy a judikaturu. V diplomové práci pak není jasné, zda a kdy autor píše o dřívějších výkladech problematiky a kdy mají být uváděné závěry aktuální (to se týká např. problematiky přezkumu závazných stanovisek – viz str. 44 a násl.).

Předloženou práci lze považovat za vhodně strukturovanou, alespoň co do členění na základní kapitoly. Autorovi nelze upřít snahu uvést nosné otázky, které s přezkumným řízením vůči různým formám správní činnosti souvisejí, ale v mnoha případech jsou uváděné závěry neodůvodněné nebo neodpovídající aktuální úpravě a jejím aktuálním výkladům.

Příkladem uvádím tyto připomínky:

- ke str. 7/8: považoval-li autor za podstatné zabývat se různými přístupy dávných autorů Čížka a Pražáka, měl vycházet z dobových publikací a ne z „druhé ruky“, konkrétně přebírat text z publikace Beneda a kol.;
- ke str. 8: pouští-li autor do polemiky s Adolfem Merkle a použitím výrazu „opravný prostředek“, měl si být vědom, že Merklovo Obecné právo správní bylo v originále německé a zřejmě uvádělo výraz „Rechtsmittel“;
- ke str. 12: není jasné, co má autor na mysli „vyslovením jeho neplatnosti“ v přezkumném řízení – správní orgán v přezkumném řízení „vyslovuje neplatnost“?!
- ke str. 15/16: chápání účastníků přezkumného řízení jen jako účastníků podle § 27 odst. 1 písm. b) spr. řádu je podivné, resp. chybné – co např. účastníci podle § 27 odst. 2?!
- ke str. 18: není jasné, co má autor na mysli tím, že „přezkumné řízení slouží k ochraně **obecného práva**“;
- ke str. 19: autor chybně vyložil, že by účastník dávající podnět k zahájení přezkumného řízení musel ve smyslu § 42 spr. řádu výslovně žádat, aby byl informován o zahájení, či nezahájení přezkumného řízení (ani autorem uváděné prameny to neuvádějí);

- ke str. 21: není jasné, z čeho autor dovodil, že se správní orgán nezabývá při přezkumném řízení skutkovým stavem;
- ke str. 22: není jasné, proč autor na tomto místě zařadil výklad o uspokojení žalobce;
- ke str. 25: chybí rozbor možnosti napadnout zastavení řízení podle § 94 odst. 4 spr. řádu;
- ke str. 29: není odůvodněno tvrzení, že by usnesení o odložení věci bylo (dle autora zřejmě vždy) považovat za rozhodnutí podle § 65 s. ř. s.;
- ke str. 34: není jasné, za jaké situace by mohla rozkladová komise přijímat usnesení o podnětu k zahájení přezkumného řízení;
- ke str. 35: formulace, že „Rozhodovací praxe správních orgánů dle judikatury považuje odvolání za přípustné ...“ není doložena konkrétní judikaturou, která to uvádí. Pokud by to byla pravda, není jasné, proč dává autor zřejmě za pravdu autorce Gříbkové (či jí vedenému kolektivu), že odvolání není přípustné.
- ke str. 44: z výkladu o přezkumu závazných stanovisek není zřejmé, kdy vychází autor z předchozí a kdy z aktuální právní úpravy § 149 spr. řádu;
- ke str. 54: pokud autor píše o účastnících přezkumného řízení při přezkumu opatření obecné povahy, měl uvést konkrétní argumenty, proč se odchyluje od aktuální judikatury, která vychází z toho, že se nejedná o správní řízení a že ani při tomto postupu žádní účastníci řízení nejsou.

Ve výtkách by bylo možné pokračovat, ale to není úkolem oponenta.

Text práce byl ověřen systémem THESES.CZ, podle něhož je shoda s jiným pramenem 3,6 %. Text se jeví jako originální dílo autora odpovídající stanoveným požadavkům.

Navrhuji hodnocení práce „dobře“.

Doporučuji diplomantovi, aby se v rámci ústní obhajoby zaměřil na otázku souladu § 100 zákona č. 250/2016 Sb. k druhému odstavci čl. 4 Protokolu č. 7 k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod, zejména vzhledem k rozsudku velkého senátu ESLP ze dne 8. 7. 2019 ve věci Mihalache proti Rumunsku, č. 54012/10.

V Plzni dne 5. dubna 2024

prof. JUDr. Martin Kopecký, CSc.